

for Grundejendomme i de sønderjydske Landsdele af 28. Juni 1920 stærkt fremhævede, at det maatte synes meget tvivlsomt, hvorvidt man ved Oprettelsen af en særlig sønderjydsk Kreditforening virkelig gavnede de sønderjydske Laantageres Interesser, og forudsagde, at det store Udbud af en saadan ny Kreditforenings Obligationer maatte fremkalde den Udvikling i disses Kurser, der siden har vist sig at finde Sted.

Da det imidlertid ikke har været muligt at gennemføre andre Foranstaltninger, har af disse Medlemmer Holger Andersen sluttet sig til Flertallets Indstilling, medens Lange stadig nærer saa store principielle Betænkeligheder ved at gaa med til Statsgaranti, at han ikke har kunnet tiltræde Lovforslaget.

Et andet *Mindretal* (C. O. Pedersen) anser ikke Statsgarantien for at være tilstrækkelig til at bringe de sønderjydske Realkreditforhold paa lige Fod med Forholdene i det øvrige Land.

Mindretallet mener, at der i dette Spørgsmaal særlig maa tages Hensyn til Laantageres Interesser, der efter Mindretallets Opfattelse kun kan varetages paa betryggende Maade, naar der *samtidig* med Statsgarantien for Sønderjyllands Kreditforening aabnes Adgang for andre Kreditforeninger til at give Laan i Sønderjylland.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *Udvalget*:

1) I 2den Linie ændres „103“ til: „301“.

Af et *Flertal* (Holger Andersen, Brorsen, Jens Clausager, Aksel Jensen, Kragh, P. Mortensen, Gerhard Nielsen, Hans Nielsen, J. P. Nielsen, Nis Nissen, Hans Rasmussen, Trier og Zahle), tiltraadt af *Finansministeren*:

2) I henholdsvis 4de og 6te Linie ændres „50 Mill. Kr.“ til: „30 Mill. Kr.“

Holger Andersen.

Brorsen.

Jens Clausager.

Aksel Jensen.

Kragh.

Lange.

P. Mortensen.

Gerhard Nielsen.

Hans Nielsen,
Formand.

J. P. Nielsen.

Nis Nissen.

C. O. Pedersen.

Hans Rasmussen.

Trier,
Sekretær og Ordfører.

Zahle.